

Шлюб

Антонич Богдан-Ігор Васильович

За тло — блакить. В ній щиглі і кларнети.
Схилився явір над водою. Коні
і кругле сонце золотим браслетом
заплетене у кучері левконій.

І мох вогню, і вітру ясний галас,
і буря світла на води дзеркалах,
мов зламана веселка, що упала
на камінь і удвоє розламалась.

Левконій теплий шепіт. Дальній бубон
червоного майдану, де стрічаєм
ізнав на гривах куряв дні. О люба,
браслетом сонця ранок нас вінчає.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/shliub